

[Christmas Møller.]

Omraader, som her maa interessere os, Brugsforeningerne f. Eks., har man hævdet Omsætningsbeløbet. Stillingen er her den, at man kan regne med nogenlunde det samme Beløb for den Slags Selskaber, Brugsforeninger, Forbrugs- og Andelselskaber osv., ca. 410 Millioner eller et lignende Beløb, som i Fjor. Naar man i 1930 har haft et saadan Beløb, vil det sige, at Omsætningen er stigende, thi der skal flere Varer i 1930 til for at fremskaffe dette Beløb end i 1929. Der foreligger altsaa ikke noget nyt Grundlag for en national Lovgivning mod Truster og Monopoler, og jeg henviser til mine Betragtninger i Fjor om, at saadanne ikke eksisterer her i Landet.

Det andet Spørgsmaal, jeg skulde besvare, er dette, om det foreliggende Lovforslag har en saadan Karakter, at det virkelig kan siges alene at ramme Truster og Monopoler. Jeg fremhæver straks, at dette Spørgsmaal efter min Opfattelse maa besvares benægtende. Vel indleder Lovforslaget med at sige, at Truster og Karteller og lignende Sammenslutninger, der øver en bestemmende Indflydelse paa Priserne overfor den danske Befolkning, er pligtige at anmelde Prisaftaler og andre Aftaler, men denne Bestemmelse i Lovforslagets § 1 er efter min Opfattelse ikke Hovedbestemmelsen. Hovedbestemmelsen er efter min Opfattelse § 7. Det var den, det ærede Medlem Hr. Olav Olsen ikke rigtig forstod, og det giver mig Anledning til at haabe, nemlig at naar det ærede Medlem har forstaaet denne Paragraf, mødes han og jeg i Modstand mod den.

I § 7 hedder det nemlig, at saafremt der overfor Raadet fremkommer en begrundet Klage over, at Virksomheder paa anden Maade end ved de i § 1 omhandlede Aftaler hidfører en urimelig og skadelig Indskrænkning i de frie Omsætningsforhold, har Raadet Ret til at foranstalte en foreløbig Undersøgelse; Beretning om denne foreløbige Undersøgelse skal afgives til Handelsministeren, og paa Grundlag af denne Indberetning træffer Ministeren Afgørelse af, om der skal foretages en endelig Undersøgelse i Raadet af hele Klagen.

Det, man lægger Mærke til i denne § 7, er dette, at den omhandler ikke Truster eller Karteller, den omhandler ikke enkelte store Virksomheder, den omhandler ikke Grene indenfor Erhvervslivet, i hvilke der, som det hedder i § 1, ikke er mere end 50 ensartede Virksomheder — hvis man skulde benævne denne Bestemmelse efter en enkelt Person, som der særlig er tænkt paa her

angaaende 50 Virksomheder, kunde jeg tænke mig, man vilde kalde den *Lex J. C. A. Larsen*. Paragraffen omhandler altsaa ikke dette, den omhandler generelt hele Erhvervslivet. En hvilken som helst Klage kan begrunde en hvilken som helst Undersøgelse, og Ministeren og Raadet har Ret til at lade denne Undersøgelse foretage.

Derfor siger jeg, at Lovforslagets § 7 er Hovedbestemmelsen. Jeg har jo ikke den lyse Tro til Handelsministeren i hele dette Forhold som det ærede Medlem Hr. Olav Olsen, og jeg er jo enig med det ærede Medlem i, at Chance for, at hans milde Sind skulde komme til at præge denne Gerning, er der ikke, og derfor vil jeg for mit Vedkommende aldeles ikke kunne gaa med til en Bestemmelse som denne, der paa afgørende Vis lægger hele Magten over og Indseendet med Erhvervslivet i Handelsministerens Haand.

Og hvad er det da for en Undersøgelse, der skal foregaa? Ifølge § 9 er enhver Virksomhed eller Sammenslutning af Virksomheder pligtig at give alle saadanne Oplysninger, som der kræves for at foranstalte en Undersøgelse efter § 7. Der gives atter her en Bestemmelse om, at tekniske Hemmeligheder kan Virksomheden nægte at give Oplysninger om, men det betyder ikke mere end, at Statsprøveanstaltens Direktør kan kræve at faa alle Oplysninger om tekniske Hemmeligheder, og i hans Haand ligger alene Afgørelsen af, om Raadet skal have Oplysningerne eller ej.

Hele den udfyldende Maade, paa hvilken § 7 er affattet, betyder, at det foreliggende Lovforslag i Virkeligheden er den samme Posekigerlov, som Erhvervslivet med saa stor Styrke vendte sig imod sidste Vinter. Den viser, at Tendensen hos Regeringen, hvad man jo ogsaa kunde vente, er den samme i Aar som sidste Aar, og det er, hvad jeg senere skal komme til, efter min Opfattelse fuldkommen uberettiget at benytte London-Resolutionen som Begrundelse for et saadant Tilsyns Gennemførelse.

Spørger jeg videre: hvorledes begrunder nu Regeringen eller Handelsministeren disse Bestemmelser, ja saa ser man i Bemærkningerne til § 7, at overhovedet ingen Begrundelse gives, men at Ministeren virkelig finder det naturligt, at hvem som helst, hvis han finder sine økonomiske Interesser traadt for nær, og hvis da Ministeren følger ham, skal have Lov til at sætte hele det administrative Apparat i Gang. Vi Konservative mener, at man allerede i den bestaaende Lovgivning langt